

34. А Иисусъ говорѣше: Отче! прости имъ, понеже не знаятъ, що правятъ. И като дѣлѣха дрехитѣ Му, хвърляха жребие.

35. А народътъ стоеше и гледаше. Подгавряха се заедно съ тѣхъ и началниците, казвайки: други спаси, нека спаси и Себе Си, ако Този е Христосъ, избранникътъ Божий.

36. Сжшо и войницитѣ се подиграваха съ Него, като се приближаваха и Му поднасяха оцетъ,

37. и казваха: ако си Ти Иудейскитъ Царь, спаси се Самъ.

38. И надъ Него имаше надписъ, написанъ на грѣцки, латински и еврейски: Този е Царь Иудейски.

39. Единъ отъ повѣсенитѣ злодѣйци Го хулѣше и казваше: ако си Ти Христосъ, спаси Себе Си и насъ.

40. А другиятъ мѣмрѣше тогава и казваше: та и отъ Бога ли се не боишъ ти, когато и самъ си осъденъ на сжщото?

41. А ние сме осъдени справедливо, защото получаваме заслуженото споредъ дѣлата си; но Тоя нищо лошо не е сторилъ.

42. И казваше Иисусу: спомни си за мене, Господи, кога дойдешъ въ Царството Си!

43. И отговори му Иисусъ: истина ти казвамъ: днесъ ще бждешъ съ Мене въ рая.

44. Бѣше вече около шесть часътъ, и настана мракъ по цѣлата земя до деветъ часътъ;

45. и потъмнѣ слънцето, и храмовата завѣса се раздра прѣзъ срѣдата.

---

(34) Мат. 5, 44; 27, 35. Псал. 21, 19. Марк. 15, 24. Иоан. 19, 23. (42) Мат. 16, 28. (44) Амос. 8, 9.